

بگذر ز غدا ز غدا چه منگور
رو بر سردار ایمن ندانم
در تعب و سوزناختن ما بزم
عالم صفینند ذات ما بزم

حاکم کسیر لایمک نیم
بیرودن ز جهان جسم جانیم
مفتاح رموز لغت کسرتیم
مجموع کسرت کین زکاتیم
درم نظر لیسرو بیسنا
کویا بزم ایمن و آیم
سینم و خراب و لا ابالی
از خلق کنار در میانیم
در خلوت خاص غنیمتیم
بایستد آخر الزما بزم
بر هیچ در رهش نباشند
آرزای ز خویش بر آیم
چنین نوز عکس مدام با خویش
کویم هم زبان که دانیم
در تعب و سوزناختن ما بزم
عالم صفینند ذات ما بزم

در غایت

در نفس

ز عشقت در این دنیا که دریم
ز بخت سینه غمناک دریم
چه کل ناکیر مت روز در آغوش
کز بیابان تا با هم چاک دریم
نوره آویخته بر کل سینهش
خطه ایچان در صید بر کلش
چه جز نفس بر طرف کلش
برین از وصل کلش
ز دل کز شمع آفرینم
چه پروانه جهانم که سوختم
چه می بگریم از نور دلش
که روزم کرده نشوئیم
موت از دلاده رنده بگریم
که دایم از وصل تو مستم